

РЕШЕНИЕ

№ 1148

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11855** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявана от адв. З. И. Д., срещу Решение от 05.08.2021г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 112-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 2479/2021г. по описа на СРС за 2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № К-0049386 от 10.01.2019г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП. С НП на основание чл.211 от Закон за защита на потребителите (ЗЗП) на дружеството касатор е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл.69, ал. 1, във вр. с чл. 69, ал. 2 от ЗЗП.

Касаторът [фирма] излага доводи за незаконосъобразност на съдебното решение по съображения за постановяване му при неправилно приложение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Въз основа на подробно изложени в жалбата доводи е направено искане да бъде постановено решение, с което да се отмени решението на въззивния съд и да отмени НП като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответникът Комисия за защита на потребителите в писмено становище оспорва

касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 07.08.2018г. служители на КЗП – [населено място] извършили проверка в офис на [фирма], при която не установили "летящ фенер" с арт. № E05706, а установили, че бил наличен "летящ фенер" с арт. № E05701, баркод 380014332900, от който взели проба. За извършената проверка и установеното при нея бил съставен Констативен протокол № К-2650550/07.08.2018г., с който било наредено в КЗП, РД - С. на 10.08.2018г. да бъдат предоставени следните документи: документ за произход на летящи фенери арт. № E05701 и № E05706, както и документи за извършени дейности по оценяване и удостоверяване на летящите фенери с нормативно установените изисквания за безопасност, като се конкретизира действащия към момента стандарт, приложим за тази стока - БДС EN71-2:2011+A1:2014 /EN 71-2:2011+A1:2014/ "Безопасност на детски играчки Част 2 "Възпламенимост", който протокол бил връчен на представляващи дружеството.

В РД - С. на КЗП било получено писмо от проверяваното дружество [фирма], към което били приложени следните документи: митническа декларация № 15BG001007H0026575 от 21.07.2015г. за внос на артикули за празненства - летящи хартиени фенери - 390 броя; декларация за съответствие A001R20150112006S6 от 25.02.2015г. на летящ фенер, с посочен арт. № E05701, като в документите бил посочен стандарт EN71-2:2011 "Запалимост", който не е бил действащ към датата на изпитването и вноса. В хода на проверката контролните органи констатирали, че съгласно писмото "летящ фенер" с арт. № E05706 е внос от 2007 г. В писмото било посочено, че дружеството не съхранява счетоводни документи, като не били представени и документи, удостоверяващи извършени дейности по оценяване и удостоверяване на безопасността на конкретните модели, предмет на проверката съгласно действащия стандарт БДС EN72-2:2011+A1:2014 "Безопасност на детски играчки", Част 2 „Възпламенимост", но било посочено, че са изработени от негорима хартия.

Въз основа на представените документи контролните органи счели, че не може да се установи по безспорен начин безопасността на конкретните модели, предмет на проверките, поради което със Заповед № 822/18.10.2018г. на председателя на КЗП е наредено на [фирма] да спре временно доставянето на пазара на горепосочените летящи фенери с арт. № E05706 и арт. № E05701, за което бил съставен констативен протокол № К-2656045/23.10.2018г., а стоките били възложени от КЗП на лаборатория за изпитване по показател "Възпламенимост" съгласно методите в стандарт БДС EN71-2:2011+A1:2014 /EN71-2:2011+A1:2014/. За резултатите от изпитването в Комисия за защита на потребителите били получени изпитвателни протоколи, издадени от изпитвателна лаборатория "Алми Тест" както следва: Протокол за

изпитване № 7368663412791 от 02.10.2018г., съгласно който изпитаният модел "летящ фенер" с арт. № Е 05706 не съответства по показател "възпламенимост", тъй като измерената скорост на разпространение на пламъка е по-висока от допустимата и не самозагасва, както и Протокол за изпитване № 7369663512792 от 02.10.2018г., съгласно който изпитаният модел "летящ фенер" с арт. № 05701 не съответства на показател "възпламенимост", тъй като измерената скорост на пламъка е по-висока от допустимата и не самозагасва, като проверяващите установили също така, от представените при проверка документи, че вносител на гореописаните летящи фенери е [фирма].

С оглед на така установеното, от проверяващите служители са направени констатации, че в случая с предлагането на посочените стоки „летящи фенери“ са нарушени разпоредбите на чл. 69, ал. 1, във вр. с ал. 2 от Закон за защита на потребителите, съгласно който производителят е длъжен да предлага на потребителите само безопасни стоки. За това нарушение срещу дружеството е съставен АУАН № К-0049386/06.11.2018г., въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди НП, СРС приема, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са накърнили правото на защита на санкционираното лице, поради което да са предпоставка за отмяна на НП само на това основание. Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства обосновава извод за безспорно установено нарушение на чл. 69 , ал.1, вр. ал.2 от ЗЗП.

Решението е правилно.

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган , в съответната писмена форма и притежаващи необходимите реквизити. Същевременно настоящият съдебен състав намира, че актът е мотивиран и доказан, издадена при изяснена фактическа обстановка, в резултат на което е постановена в съответствие с материалния закон. Съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗП, за всяка стока или услуга, която може да бъде опасна, съответният контролен орган, в случая КЗП (по аргумент от чл. 82, ал. 1 т. 1 от ЗЗП), може временно да забрани нейното пускане на пазара за периода, необходим за извършването на контрол, проверка и оценка на безопасността ѝ.

С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, във вр. с, ал. 2 т. 2 от ЗЗП се въвежда общо и принципно задължение за производителите на стоки да предлагат на потребителите само безопасни такива, като в категорията на задължените лица попадат и представители на производителя, когато производителят не е установен на територията на Европейската общност или в държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или вносителят на стоката, когато производителят няма представител в "Европейската общност или в държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство".

Легална дефиниция за понятието "безопасна стока" се съдържа в нормата на чл. 70, ал. 1 от ЗЗП, според която безопасна е всяка стока, която при нормални и разумно предвидими условия за употреба, включително продължителността на нейното използване, привездането ѝ в експлоатация, инсталирането и поддръжката ѝ, не представлява риск за живота и здравето на потребителите или той е минимален и съвместим с употребата на стоката и е смятан като приемлив за осигуряване високото ниво на защита на потребителите. При преценката дали една стока е безопасна се

вземат предвид заложените в т. 1 - т. 5 критерии, а именно: 1. характеристиките на стоката, включително нейният състав, опаковката, указанията за сглобяване, монтажът и поддръжката, както и други указания, дадени от производителя; 2. характеристиките на услугата и указанията за ползване, дадени от лицето, предоставящо услугата; 3. въздействието на стоката върху други стоки, когато може да се очаква съвместно използване на стоките; 4. представянето на стоката или услугата, етикетването на стоката, евентуалните предупреждения и указанията за употреба или за изваждане от употреба, както и всяко друго указание или информация за стоката или услугата, дадени от производителя или лицето, предоставящо услуга и 5. рисковите групи потребители по отношение на използването на стоката или услугата, като деца, възрастни хора, бременни и кърмещи жени.

В случая по делото е безспорно установено, че дружеството- жалбоподател е вносител на процесната стока и по смисъла на чл. 69, ал.2, т. 2 от ЗЗП същото е приравнено и на производител на стоката, когато производителят няма представител в Европейския съюз или в държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство". В този смисъл съдът намира, че правилно е ангажирана административната отговорност на дружеството като му е наложена имуществена санкция за извършено нарушение на чл.69, ал.1 от ЗЗП.

От представените по делото протоколи от изпитване е видно, че са били извършени тестове в специализирана лаборатория на процесния артикул и резултати от същите показват, че той не съответства на изискванията за възпламенимост и не самозагасва. В случая по безспорен начин се доказва, че процесните стоки не са безопасни по смисъла на чл. 69, ал. 1 от ЗЗП, поради което правилно е прието от наказващият орган, че е налице реализирано административно нарушение от страна на [фирма]. Имуществената санкция е наложена в минималния размер от 5 000 лева, поради което и не може да се редуцира на основание чл. 27, ал. 5 ЗАНН.

На следващо място, разпоредбата на чл. 28 ЗАНН дава възможност на административно наказващия орган (АНО) да освободи нарушителя от административно наказателна отговорност като прецени, че случаят е маловажен. С оглед препращащата разпоредба на чл. 11 ЗАНН обаче разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, вкл. и относно обстоятелствата, изключващи отговорността, са приложими в административно наказателния процес. Такова обстоятелство, изключващо отговорността, е предвидено в нормата на чл. 9, ал. 2 НК - деянието формално осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение, но поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република България или други интереси, защитени от правото. Като съобрази установените от първостепенния съд факти и събраните по делото доказателства, настоящата касационна инстанция намира неприложението на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК за правилно и обосновано. Именно в тази връзка следва да се обсъди, дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото (в случая здравето на потребителите). Като не е намерил основание за приложението на чл. 28 ЗАНН АНО не е допуснал нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр., ал. 2 НПК.

Поради изложеното съдът приема, че решението на районния съд е правилно, законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, а жалбата се явява неоснователна.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 05.08.2021г., постановено по нахд. №2479/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112- ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.